

Sygn. akt V U 1424/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2020 r.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w następującym składzie:

Przewodniczący: Sędzia Urszula Sipińska-Sęk

Protokolant: st. sekr. sądowy Zofia Aleksandrowicz

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2020 r. w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku M. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o emeryturę górniczą

na skutek odwołania M. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w Z.

z dnia 5 września 2019 r.

oddala odwołanie;

VU 1424/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5 września 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił M. M. przyznania prawa do emerytury górniczej z uwagi na wykazanie 8 miesięcy i 9 dni pracy górniczej wymienionej w art. 50 c ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wobec wymaganego 25-letniego okresu.

Do pracy górniczej organ rentowy nie zaliczył wnioskodawcy okresów:

- od dnia 1 sierpnia 1993 roku do dnia 30 listopada 2000 roku na stanowisku (...) oraz od dnia 1 grudnia 2000 roku do dnia 16 listopada 2006 roku na stanowisku starszy (...), ponieważ stanowiska te nie figurują w zał. Nr 2 rozporządzenia MP i PS z dnia 23 grudnia 1994 roku;

- od dnia 17 listopada 2006 roku do 5 września 2019 roku na stanowisku górnik na odkrywce, gdyż wnioskodawca wykonywał te same prace co przed dniem 17 listopada 2006 roku;

Do pracy górniczej organ rentowy nie zaliczył wnioskodawcy w wymiarze półtorakrotnym okresu od 23 marca 1989 roku do 30 listopada 1989 roku na stanowisku (...), ponieważ stanowisko to nie figuruje w zał. Nr 3 rozporządzenia MP i PS z dnia 23 grudnia 1994 roku;

W odwołaniu wnioskodawca wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do emerytury górniczej po zaliczeniu mu do pracy górniczej w wymiarze półtorakrotnym okresów zatrudnienia:

- od 23 marca 1989 roku do 30 listopada 1989 roku na stanowisku (...);
- od dnia 1 sierpnia 1993 roku do dnia 30 listopada 2000 roku na stanowisku (...);
- od dnia 1 grudnia 2000 roku do dnia 16 listopada 2006 roku na stanowisku starszy (...),
ponieważ stanowiska te figurują w zał. do rozporządzenia MP i PS z dnia 23 grudnia 1994 roku;

- oraz od dnia 17 listopada 2006 roku na stanowisku górnik na odkrywce, gdyż wykonuje te same prace co przed dniem 17 listopada 2006 roku;

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powielając argumentację przedstawioną w zaskarżonej decyzji.

Na rozprawie w dniu 18 lutego 2020 roku pełnomocnik wnioskodawcy cofnął odwołanie w zakresie zaliczenia do pracy w górniczej w wymiarze półtorakrotnym okresu od 23 marca 1989 roku do 30 listopada 1989 roku, uznając iż w tym okresie wnioskodawca wykonywał zwykłą pracę górniczą, jak ustalił ZUS. Natomiast co do pozostałych spornych okresów zatrudnienia to wniósł o ich zaliczenie na podstawie art. 50 c ust.1 pkt.6 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w zw. z pkt 6 .

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

M. M., urodzony w dniu (...), złożył w dniu 12 czerwca 2019 roku wniosek o przyznanie prawa do emerytury górniczej. Wniósł o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE na dochody budżetu państwa.

(dowód: wniosek o emeryturę k. 1 – 5 akt emerytalnych)

Organ rentowy zaliczył wnioskodawcy do pracy górniczej okres od 23 marca 1989 roku do 30 listopada 1989 roku na stanowisku (...).

Do pracy górniczej organ rentowy nie zaliczył wnioskodawcy okresów zatrudnienia:

- od dnia 1 sierpnia 1993 roku do dnia 30 listopada 2000 roku na stanowisku (...);
- od dnia 1 grudnia 2000 roku do dnia 16 listopada 2006 roku na stanowisku starszego (...),
- od dnia 17 listopada 2006 roku na stanowisku górnik na odkrywce, gdyż wykonuje te same prace co przed dniem 17 listopada 2006 roku;

(dowód: decyzja z k. 32 akt emerytalnych)

M. M. od dnia 13 maja 1988 roku do chwili obecnej jest zatrudniony w (...) S.A. Oddział (...) na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy.

Od dnia 13 maja 1988 roku do dnia 30 listopada roku wnioskodawca zatrudniony był na stanowisku (...) na oddziale (...).

(dowód: umowa o pracę – k. 1 akt osobowych, zeznania wnioskodawcy – protokół rozprawy z dnia 18 lutego 2020 roku od minuty 56: 33 do godziny 1:10)

W okresie od 1 grudnia 1989 roku do 31 lipca 1993 wnioskodawca pracował w oddziale (...) jako pomocnik (...).

(dowód: angaż z dnia 1.12.1989 – k. 11 w aktach osobowych, zeznania wnioskodawcy – protokół rozprawy z dnia 18 lutego 2020 roku od minuty 56: 33 do godziny 1:10)

Po zlikwidowaniu (...) od 1 sierpnia 1993 roku wnioskodawca pracował jako (...) w Oddziale (...) ((...)). Z dniem 1 grudnia 2000 roku powierzono wnioskodawcy stanowisko starszego (...),

(dowód: wypowiedzenie warunków pracy z 23.04.1993 roku – k. 23 akt osobowych, umowa o pracę z 20 lipca 1993 r – k. 24 akt osobowych, angaże – k. 25-28, 34-37, zeznania wnioskodawcy – protokół rozprawy z dnia 18 lutego 2020 roku od minuty 56: 33 do godziny 1:10)

Z dniem 17 listopada 2006 roku zmieniono wnioskodawcy dotychczasową nazwę stanowiska pracy ze starszego (...) na górnika na odkrywce. Na tym stanowisku wnioskodawca pracował do dnia wydania zaskarżonej decyzji.

(dowód: wniosek o zmianę stanowiska pracy – akta osobowe, angaż – k. 52, 56, 57, 61, 66, 67, 69,70, 71,72, 77, 79, 88, 97 akta osobowe)

Kopalnia (...) nigdy nie utrzymywała własnych służb (drużyn) ratownictwa górniczego. Tym samym wnioskodawca nie wchodził w skład takich służb (drużyn).

(dowód: pismo (...) z 6.03.2020 r. –k. 66 akt)

Dział (...) jest w (...) B. jednostką ratownictwa pożarowego, który pracuje w ruchu ciągłym w obłożeniu trzech zastępów pożarniczych na każdej zmianie. Jednostka ta jest wzywana we wszystkich sytuacjach wystąpienia zagrożenia pożarowego. W przypadku zwiększonego zagrożenia informowana jest Komenda Powiatowa Państwowej Straży Pożarnej w B., która w zależności od oceny sytuacji kieruje do akcji środki własne oraz Ochotniczych Straży Pożarnych.

(dowód: zarządzenia Kierownika (...) Zakładu (...) w sprawie planu ratownictwa Zakładu (...) – k. 80-190 akt)

Powołana przez pracodawcę wnioskodawcy Komisja uznała, że wnioskodawca w okresach zatrudnienia:

- od 23 kwietnia 1989 roku do 30 listopada 1989 roku pomimo zajmowania stanowiska (...) wykonywał prace górnik kopalni odkrywkowej, wymienione w załączniku nr 2 pkt 1 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994r.

-od 1 sierpnia 1993 roku do 14 stycznia 2007 roku pomimo zajmowania stanowiska (...), starszego (...), górnik na odkrywce wykonywał cały czas prace górnik kopalni odkrywkowej załącznika nr 2 pkt 1 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994r.

Okres pracy wnioskodawcy w (...) B. na stanowisku pomocnika (...) od 1 grudnia 1989 roku do 31 lipca 1993 roku Komisja weryfikacyjna zaliczyła mu do pracy w warunkach szczególnych wymienionej w wykazie A dział XIV poz. 23 pkt 1 jako praca (...),

(dowód: protokół komisji weryfikacyjnej z 24.05.2012r. –k. 7-8,20 akt emerytalnych)

(...) S.A. Oddział (...) wystawił ubezpieczonemu M. M. świadectwo wykonywania pracy górniczej z dnia 13 maja 2019 roku, w którym zaświadczył, że w okresie od dnia 13 maja 1988 roku do nadal jest on zatrudniony w tymże zakładzie, a w okresach:

- od 23 kwietnia 1989 roku do 30 listopada 1989 roku wykonywał prace górnik kopalni odkrywkowej, wymienione w dziale III załącznika nr 3 pkt 1 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994r.

-od 1 sierpnia 1993 roku do nadal wykonuje górnik kopalni odkrywkowej wymienione w załączniku nr 2 pkt 1 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994r.

(dowód: świadectwo wykonywania pracy k. 6 akt emerytalnych)

W okresie od 1 grudnia 1989 roku do 31 lipca 1993 roku wnioskodawca na stanowisku pomocnika (...) miał taki sam zakres obowiązków jak w spornym okresie od 1 sierpnia 1993 roku .

Od 1 sierpnia 1993 roku do dnia wydania zaskarżonej decyzji wnioskodawca pracował przy konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych pod względem przeciwpożarowym. Wykonywane przez wnioskodawcę prace miały na celu zapobieżenie wystąpienia zagrożenia pożarowego. Przy remontach głównych planowych koparek, zwałowarek, przenośników wielkogabarytowych na odkrywce, wnioskodawca mył i czyścił części składowe tych maszyn i urządzeń np. przekładnie, łożyska, taśmy na zwałowarkach i koparkach, udrażniał leje przesypowe przy koparkach, zwałowarkach i przenośnikach przy użyciu łopaty i wody pod ciśnieniem. Odbywało się to w trakcie remontów głównych (planowych) tych urządzeń i miało na celu przygotowanie maszyn do przeprowadzenia bezpiecznego remontu.

Wnioskodawca obsługiwał półstałe techniczne instalacje gaśnicze na urządzeniach wydobywczych i przenośnikach wielkogabarytowych.

Zajmował się załadunkiem, wyładunkiem, konserwacją oraz kontrolą podręcznego sprzętu gaśniczego, które jest wyposażeniem technicznym na urządzeniach wydobywczych i przenośnikach wielkogabarytowych na odkrywce. Dokonywał obchodów technicznych tras przenośników wielkogabarytowych biegnących na całej odkrywce.

Dokonywał pomiarów powietrza na zawartość substancji szkodliwych dla zdrowia w wyrobisku na odkrywce.

Zajmował się pompowaniem i wypompowywaniem wody na odkrywce.

Brał udział w działaniach ratowniczo-gaśniczych, jako działaniach wynikających z zakresu działania działu i posiadania uprawnień pożarniczych na odkrywce. W spornym okresie 1993-2019 był jeden większy pożar, do którego były zaangażowane jednostki ratownictwa przeciwpożarowego z całego województwa. Pozostałe zdarzenia miały drobny charakter. Były to zapłony taśm, przenośników, które wymagały użycia jedynie gaśnicy. Działania ratowniczo-gaśnicze zajmowały ok 3% czasu.

(dowód: charakterystyka stanowiska pracy z 14.11.2019 roku – k. 23 akt, zeznania świadka T. W.- protokół rozprawy z 18 lutego 2020 roku – od minuty 10:50 do minuty 42:32, zeznania świadka K. K.- protokół rozprawy z 18 lutego 2020 roku – od minuty 42:54 do minuty 55:35, zeznania wnioskodawcy zeznania - protokół rozprawy z 18 lutego 2020 roku – od minuty 56:33 do godziny 1:11)

Sąd Okręgowy dokonał oceny dowodów i zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Przesłanki nabycia prawa do emerytury górniczej określa ustawa z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2017 r. poz. 1383 ze zm.). Zgodnie z art. 50 a ust 1 i 2 ustawy górnicza emerytura przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) ukończył 55 lat życia;
- 2) ma okres pracy górniczej wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej, co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1;
- 3) nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Po myśli art. 50 b w/w ustawy przy ustalaniu prawa do emerytury górniczej uwzględnia się okresy pracy górniczej i pracy równorzędnej z pracą górniczą, będące okresami składkowymi lub nieskładkowymi w rozumieniu ustawy, z tym

że okresy pracy górniczej i pracy równorzędnej z pracą górniczą uwzględnia się, jeżeli praca ta wykonywana była co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy.

Z kolei zgodnie z art. 50 c ust. 1 pkt 4 powołanej wyżej ustawy za pracę górniczą uważa się zatrudnienie na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, a także w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki i ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa. Potwierdza to również wykaz stanowisk stanowiący załącznik nr 2 do rozporządzenia, wymieniający wśród stanowisk, na których wykonywana jest praca górnicza w zakresie kierowcy-operatora samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce, które jest wymienione pod pozycją 6. Stanowisko to łączy się z wykonywaniem czynności, które bezpośrednio należą do procesu wydobywczego, ale tylko wówczas, gdy są bezpośrednio wykonywane w „polu górniczym”.

Za pracę górniczą uważa się również zgodnie z art. 50 c ust. 1 pkt 6 pracę w charakterze członków drużyn ratowniczych kopalń określonych w pkt 1 i 4, mechaników sprzętu ratowniczego tych drużyn oraz w charakterze ratowników zawodowych w stacjach ratownictwa górniczego.

W przedmiotowej sprawie kwestią sporną między stronami było to, czy wnioskodawca posiada wymagany 25-letni okres pracy górniczej.

Wnioskodawca dysponował świadectwem, wystawionym przez (...) z siedzibą w R. potwierdzającym fakt wykonywania pracy górniczej od dnia 1 sierpnia 1993 na stanowisku górnika na odkrywce, to jest na stanowisku wymienionym w załączniku nr 2 do rozporządzenia (...) z dnia 23 grudnia 1994 roku pod pozycją 1. Pracodawca w świadectwie wykonywania pracy górniczej zaliczył wykonywane przez wnioskodawcę prace do prac górniczych, wymienionych w art. 50c ustęp 1 pkt 4 ustawy.

Świadectwo pracy nie jest dokumentem urzędowym w rozumieniu art. 244 k.p.c., nie korzysta zatem z domniemania prawdziwości i autentyczności, a li tylko dokumentem prywatnym, który stanowi jedynie dowód tego, że osoba która go podpisała złożyła oświadczenie w nim zawarte (art. 245 k.p.c.). Świadectwo pracy samo przez się nie tworzy zatem praw podmiotowych ani ich nie pozbawia.

Organ rentowy zakwestionował powyższe świadectwo, podnosząc że z wystawionych angaży wynika, że wnioskodawca zajmował stanowisko (...), a to stanowisko nie figuruje w zał. Nr 2 rozporządzenia MP i PS z dnia 23 grudnia 1994 roku. Stanowisko pracy skarżącego zmieniło się dopiero z dniem 17 listopada 2006r. Niemniej organ rentowy odmówił zaliczenia do pracy górniczej także okresu od dnia 17 listopada 2006r. do nadal, podnosząc że pomimo zmiany nazwy stanowiska pracy, wnioskodawca wykonywał takie same prace jak przed wskazaną datą tj. czynności (...).

W sprawie skarżący sam zaprzeczył, aby wykonywał prace wymienione w art. 50c ustęp 1 pkt 4 ustawy, gdyż jego pełnomocnik wniósł ostatecznie o zaliczenie do pracy górniczej okresów zatrudnienia od dnia 1 sierpnia 1993 roku do dnia wydania zaskarżonej decyzji jako pracy członka drużyn ratowniczych na podstawie art. 50 c ust.1 pkt.6 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Jednocześnie pełnomocnik cofnął wniosek co do zaliczenia wnioskodawcy do pracy górniczej okresu zatrudnienia od dnia 23 marca 1989 roku do dnia 30 listopada 1989 roku.

W spornym okresie – jak wynika z zeznań świadków T. W. i K. K., którzy pracowali razem wnioskodawcą–wnioskodawca pracował jako (...), a do jego stałych obowiązków należała konserwacja agregatów i urządzeń wydobywczych pod względem przeciwpożarowym, w tym konserwacja sprzętu gaśniczego na tych urządzeniach. Najwięcej pracy jak zeznał wnioskodawca miał przy załadunku i wyładunku oraz konserwacji podręcznego sprzętu gaśniczego, przy udroźnianiu lejów przesypowych oraz przy obchodach przenośników wielkogabarytowych, przy pompowaniu i wypompowywaniu wody czyli przy pracach mających na celu zapobieżenie wystąpieniu pożaru na odkrywce. Z kolei czyszczenie koparek i zwałowarek oraz przenośników taśmowych miało na celu przygotowanie tego

sprzętu do przeprowadzenia bezpiecznego remontu planowego. Wnioskodawca uczestniczył również w działaniach ratowniczo-gaśniczych, z tym że w spornym okresie działania te zajmowały mu ok 3% czasu i - jak wynika z planu ratownictwa zakładu (...) - były to mniejsze zdarzenia, do ugaszenia których wystarczał podręczny sprzęt gaśniczy. Przy większych bowiem działaniach ratowniczo-gaśniczych - zgodnie z planem - zawsze była wzywana Państwowa Straż Pożarna, do której zadań należało kierowanie działaniami ratowniczo-gaśniczymi. W spornym okresie jak wynika z zeznań świadków było jedno duże zdarzenie pożarowe. Zeznania świadków i wnioskodawcy korespondują z charakterystyką stanowiska pracy sporządzoną przez pracodawcę. Z przeprowadzonego postępowania dowodowego wynika zatem, że wnioskodawca w całym spornym okresie wykonywał typowe czynności funkcjonariusza zakładowej straży pożarnej. Tak samo jak w okresie od 1 grudnia 1989 roku do 31 lipca 1993 roku jako przodowy rotty, kiedy w (...) B. istniała zakładowa pożarna. Co znamienne tego okresu pracy od 1 grudnia 1989 roku do 31 lipca 1993 roku pracodawca nie zaliczył wnioskodawcy do pracy górniczej, a jedynie do pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu ustawy o emeryturach i rentach z FUS, jako wymienioną w wykazie A dział XIV poz. 23 pkt 1 jako praca (...). Od 1 sierpnia 1993 roku, co potwierdza sam wnioskodawca, charakter jego pracy nie uległ zmianie. Uległa jedynie likwidacji zakładowa straż pożarna, w związku z czym wnioskodawca został zatrudniony w nowo utworzonym Oddziale (...) ((...)). Były to zmiany organizacyjne po stronie pracodawcy, które nie miały wpływu na zakres obowiązków, a to dlatego, że (...), co potwierdza w piśmie złożonym do sprawy, nigdy nie utrzymywała własnych służb (drużyn) ratownictwa górniczego. Tym samym wnioskodawca nie wchodził w skład takich służb (drużyn).

Wnioskodawca jak sam przyznał, i co potwierdzili świadkowie, nigdy nie pracował na odkrywce przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złożeń, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, czyli nie wykonywał prac wymienionych w art. 50c ustęp 1 pkt 4 ustawy. Wnioskodawca brał jednak udział wyłącznie w remontach głównych (planowych) maszyn i urządzeń górniczych, a nie bieżących. Podczas tych remontów maszyny były wyłączane z ruchu, a zadaniem wnioskodawcy było wyczyszczenie maszyn, aby przygotować je do bezpiecznego pod względem przeciwpożarowym prac remontowych. Wnioskodawca zatem nie tyle remontował maszyny, co przygotowywał je do bezpiecznego remontu. Jeśli chodzi o bieżącą konserwację, to ta dotyczyła nie maszyn i urządzeń górniczych, ale sprzętu gaśniczego usytuowanego na tych maszynach. Stanowisko górnika na odkrywce łączy się z wykonywaniem czynności, które bezpośrednio należą do procesu wydobywczego. Takiego charakteru nie mają czynności polegające na konserwacji sprzętu gaśniczego na maszynach górniczych, przygotowywaniu maszyn górniczych przez ich czyszczenie i mycie do remontów planowych, wykonywane przez pracownika zatrudnionego w Oddziale (...). Ochrona przeciwpożarowa nie stanowi bowiem ani elementu robót górniczych, ani nie należy do procesu wydobywczego (por. także rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 28 czerwca 2002 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy, prowadzenia ruchu oraz specjalistycznego zabezpieczenia przeciwpożarowego w odkrywkowych zakładach górniczych wydobywających kopaliny pospolite, Dz.U. Nr 109, poz. 962 ze zm., a wcześniej - rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 października 1994 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy, prowadzenia ruchu oraz specjalistycznego zabezpieczenia przeciwpożarowego w odkrywkowych zakładach górniczych, Dz.U. Nr 114, poz. 552). W konsekwencji praca w oddziale ochrony przeciwpożarowej polegająca na wykonywaniu czynności ujętych w charakterystyce stanowiska pracy wnioskodawcy, nie stanowi pracy górniczej (tak por wyrok Sądu Najwyższego z 28 kwietnia 2010 roku I UK 339/09)

Charakter pracy wnioskodawcy, co potwierdzają świadkowie był zatem zgoła odmienny od prac objętych dyspozycją art. 50c ustęp 1 pkt 4 ustawy. Dlatego też pełnomocnik skarżącego wniósł o zliczenie spornego okresu pracy do stażu górniczego na podstawie art. 50c ustęp 1 pkt 6 ustawy.

Zgodnie z treścią art. 50c ust. 1 pkt 6 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych za pracę górniczą uważa się zatrudnienie w charakterze członków drużyn ratowniczych kopalń, mechaników sprzętu ratowniczego tych drużyn oraz w charakterze ratowników zawodowych w stacjach ratownictwa górniczego.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, że wnioskodawca nie był jednak zatrudniony w drużynie ratownictwa górniczego, gdyż (...) B. nigdy nie posiadała takiej drużyny. (...) nie miała obowiązku posiadania ratownictwa górniczego z uwagi na wydobywanie kopaliny metodą odkrywkową, co do 3 sierpnia 1994 wynikało z

obowiązującego wówczas aktu prawnego Dekretu z dnia 6 maja 1953r. Prawo górnicze. Taki obowiązek na (...) nałożyła z dniem 4 sierpnia 1994r. ustawa z dnia 4 lutego 1994 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. nr 27, poz. 96). Nie mniej właściwy organ nadzoru górniczego mógł zgodnie z art. 75 ustęp 5 ustawy zwolnić przedsiębiorcę z obowiązku posiadania zorganizowanego ratownictwa górniczego w całości lub w części, jeżeli występujące w danym zakładzie górniczym zagrożenia naturalne i ich natężenie nie wymagają spełnienia przez przedsiębiorcę w całości obowiązków, o których mowa w ust. 1 art. 75 ustawy, i jeżeli zwolnienie takie nie spowoduje pogorszenia stanu bezpieczeństwa i higieny pracy oraz bezpieczeństwa pożarowego w zakładzie górniczym. Sądowi z urzędu jest wiadomym, że (...) w R. decyzją Dyrektora (...)w C. z dnia 7 lipca 1995r. wydaną w oparciu o art. 75 ustęp 5 w zw. z art. 75 ust. 1 pkt. 1 i 2 ustawy została zwolniona w całości z obowiązku posiadania zorganizowanego ratownictwa górniczego.

Wskazać w tym miejscu należy, że skład drużyny ratowniczej został określony w wydanym na podstawie art. 78 ust. 1 pkt 3 i 5 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. - Prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz.U. z 2005 r. Nr 228, poz. 1947) rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 8 lutego 1995 r. w sprawie organizacji, zadań i wyposażenia ratownictwa górniczego przedsiębiorcy i podmiotu zawodowo trudniącego się ratownictwem górniczym oraz prowadzenia akcji ratowniczych (Dz.U. Nr 33, poz. 162 ze zm.). Zgodnie z § 13 ust. 1 tego rozporządzenia w skład drużyny ratowniczej wchodzi: kierownik kopalnianej stacji ratownictwa górniczego, jego zastępcy, ratownicy górniczy oraz mechanicy sprzętu ratowniczego oraz w charakterze specjalistów osoby posiadające odpowiednie kwalifikacje w zakresie zwalczania zagrożeń górniczych i prowadzenia akcji ratowniczych wyznaczone przez kierownika ruchu zakładu górniczego. Kolejno kwestię tą regulowało rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 12 czerwca 2002 r. w sprawie ratownictwa górniczego (Dz.U. Nr 94, poz. 838 ze zm.) w § 12, stanowiąc, że w skład drużyny ratowniczej wchodzi: kierownik kopalnianej stacji ratownictwa górniczego, zastępcy kierownika kopalnianej stacji ratownictwa górniczego, ratownicy górniczy, mechanicy sprzętu ratowniczego, osoby posiadające wymagane kwalifikacje w zakresie zwalczania zagrożeń górniczych i prowadzenia akcji ratowniczych, wyznaczone przez kierownika ruchu zakładu górniczego, po uzyskaniu ich zgody, osoby te wchodzi w skład drużyny ratowniczej zakładu górniczego jako specjaliści.

Wnioskodawca nie był członkiem drużyny ratowniczej, bowiem nie był ratownikiem kopalnianych drużyn ratowniczych, ratownikiem zatrudnionym w (...) lub w okręgowych stacjach ratownictwa górniczego ani też nie pracował na stanowisku ratownika górniczego, mechanika sprzętu ratowniczego, osoby posiadającej wymagane kwalifikacje w zakresie zwalczania zagrożeń górniczych i prowadzenia akcji ratowniczych, wyznaczonej przez kierownika ruchu zakładu górniczego, po uzyskaniu ich zgody. Członek drużyny ratowniczej w dziale ruchu ochrony przeciwpożarowej nie odpowiada zatem pojęciu członka drużyny ratowniczej (...) mechanika sprzętu ratowniczego takiej drużyny oraz ratownika zawodowego w stacjach ratownictwa górniczego z art. 50 c ustęp 1 pkt 6 ustawy..

Przepisy normujące nabywanie prawa do emerytury górniczej muszą być wykładane ściśle, a dla oceny charakteru pracy górniczej nie mogą mieć decydującego znaczenia protokoły komisji weryfikacyjnej kwalifikujące określone zatrudnienie jako pracę górniczą (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 16 marca 2011 r., I UK 331/10, LEX nr 811826).

Dlatego też brak było podstaw do zaliczenia wnioskodawcy do pracy górniczej spornego okresu zarówno z art 50c ustęp 1 pkt 4 ustawy jak i na podstawie art. 50 c ust.1 pkt.6 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Biorąc wszystkie powyższe względy pod uwagę Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł, jak w sentencji wyroku.